

PRESSEMEDDELELSE NR. 8/25

Luxembourg den 28. januar 2025

Domstolens dom i sag C-253/23 | ASG 2

Erstatning for skade forvoldt af et kartel: En national lovgivning, der forhindrer et kollektivt inkassosøgsmål, kan være i strid med EU-retten

Dette er tilfældet, når der i den nationale lovgivning ikke er fastsat nogen anden mulighed for samling af de individuelle krav fra personer, der har lidt skade på grund af et kartel, og når det viser sig umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at anlægge et individuelt erstatningssøgsmål

EU-retten giver enhver mulighed for at kræve erstatning for skade, der er påført dem som følge af en overtrædelse af konkurrenceretten. Det tilkommer hver enkelt medlemsstat at fastsætte de nærmere regler for udøvelsen af denne ret under overholdelse af bl.a. effektivitetsprincippet. Et forbud mod et kollektivt inkassosøgsmål anlagt af en udbyder af juridiske tjenesteydelser på grundlag af erstatningskrav, som er blevet overdraget til denne af et stort antal skadelidte, kan bringe EU-rettens effektivitet i fare. Dette er tilfældet, når den nationale lovgivning ikke giver nogen anden mulighed for samling af individuelle krav, og det viser sig umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at anlægge et individuelt søgsmål med henblik på at gøre denne ret til erstatning gældende.

32 savværksvirksomheder med hjemsted i Tyskland, Belgien og Luxembourg har anlagt sag med påstand om at have lidt skade som følge af et kartel, hvorved delstaten Nordrhein-Westfalen (Tyskland) i hvert fald fra den 28. juni 2005 til den 30. juni 2019 fastsatte urimeligt høje salgspriser i forhold til disse savværker for rundtømmer med oprindelse i denne delstat.

Hvert af de berørte savværker har overdraget deres ret til skadeserstatning til selskabet ASG 2. I dets egenskab af »udbyder af juridiske tjenesteydelser« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i den tyske lovgivning, har de dette selskab anlagt kollektivt inkassosøgsmål mod delstaten ved de tyske domstole. Selskabet handlede i eget navn og for egen regning, men på vegne af savværkerne, mod vederlag i tilfælde af medhold.

Delstaten har bestridt ASG 2's søgsmålskompetence. Delstaten har gjort gældende, at den tyske lovgivning, således som den fortolkes af visse nationale domstole ¹, ikke giver denne tjenesteyder lov til at anlægge et kollektivt inkassosøgsmål i forbindelse med en overtrædelse af konkurrenceretten.

Ifølge den tyske domstol udgør det kollektive inkassosøgsmål den eneste proceduremæssige mekanisme i Tyskland, der gør det muligt effektivt at håndhæve retten til erstatning i kartelsager. Den forelæggende ret ønsker derfor oplyst, om EU-retten ² er til hinder for en fortolkning af den nationale lovgivning, som forhindrer personer, der har lidt skade som følge af et kartel, i at anlægge denne form for søgsmål.

Domstolen bemærker, at **EU-retten giver enhver, der har lidt skade på grund af en overtrædelse af konkurrenceretten, ret til at kræve fuld erstatning for denne skade.** Et erstatningssøgsmål kan anlægges enten direkte af den person, der har denne ret, eller af en tredjemand, til hvem denne ret er blevet overdraget.

EU-retten regulerer imidlertid ikke de nærmere regler for udøvelsen af retten til erstatning for skade forårsaget af en overtrædelse af konkurrenceretten. **Det tilkommer derfor hver enkelt medlemsstat at fastsætte disse regler**

under overholdelse af bl.a. effektivitetsprincippet.

I den foreliggende sag **er den tyske domstol forpligtet til at efterprøve, om den fortolkning af den nationale lovgivning, der forbyder inddrivelse af erstatning af skader forvoldt af et kartel ved hjælp af det omhandlede kollektive søgsmål, opfylder effektivitetskravet.** Såfremt den konkluderer, i) at den tyske lovgivning ikke indeholder andre kollektive retsmidler, der gør det muligt at sikre en effektiv håndhævelse af denne ret til erstatning, og ii) at et individuelt søgsmål gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve denne ret og skader en effektiv domstolsbeskyttelse, skal den tyske domstol fastslå, at der foreligger en tilsidesættelse af EU-retten.

I et sådant tilfælde skal den forsøge at fortolke de nationale bestemmelser på en måde, der er i overensstemmelse med EU-retten. Hvis det viser sig umuligt at anlægge en overensstemmende fortolkning, **skal den tyske domstol undlade at anvende de nationale bestemmelser, der forbyder et kollektivt inkassosøgsmål med henblik på inddrivelse af de pågældende individuelle erstatningskrav.**

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstv. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse. Denne afgørelse er på tilsvarende måde bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé af dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127

Følg Domstolen online!

¹ Bundesgerichtshof (forbundsdomstol, Tyskland) har tilladt kollektive inkassosøgsmål på forskellige retlige områder, herunder inden for lejeretten og med hensyn til erstatningskrav støttet på flypassagerers rettigheder. Denne domstol har imidlertid endnu ikke haft lejlighed til at udtale sig om den specifikke problemstilling i forbindelse med erstatning for skade forvoldt af et kartel. De lavere instanser har derimod ikke tilladt et sådant søgsmål.

² Artikel 101 TEUF og Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2014/104/EU](#) af 26.11.2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret.